

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118010683
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4118010683.2

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovaného R. Q., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 27.11.2018, takto

rozhodol:

obžalovaný

R. Q. P. K. L. A. Í. K. , narodený XX.XX.XXXX M. A.,
trvale bytom A. - K. M., W. XXX/XX,
prechodne bytom a adresa na doručovanie R. Q., L. K.P., K. XX, M.,

sa uznáva za vinného, že:

dňa 3.2.2018 v čase asi o 07:44 hod v meste Vráble na Štúrovej ulici viedol osobné motorové vozidlo značky Mercedes Benz ML 400 CDI EČ: N.-V. vo vlastníctve firmy H. V. M a M K., V. XXX/XXX, M., IČO: 43 220 045, hoci rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu, OR PZ Nitra č. p. ORPZ-NR-ODI2-554, 719, 760, 766, 831, 1062, 1071/2016-Pr zo dňa 20.9.2016, právoplatným dňa 14.11.2016, mu bola uložená aj sankcia zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov,

t e d a :

maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l :

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 1Pv 108/18/4403, podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 01.06.2018, tento prejednal trestnú vec proti obžalovanému R. Q. a na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2018 za splnenia zákonom ustanovených podmienok vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, pričom realizoval dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, vypočutím svedkov R. A. P. Q. Q. a tiež prečítaním listinných dôkazov, ako aj oboznámením ďalšieho obsahu spisu a pripojeného spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný R. Q. sa, po riadne a včas doručenom predvolaní, na hlavné pojednávanie nedostavil a pred začatím hlavného pojednávania svoju neúčasť súdu žiadnym spôsobom ani neospravedlnil, ani nepožiadal o odročenie hlavného pojednávania, ani sa nevyslovil, že by chcel byť na hlavnom pojednávaní prítomný. Súd preto za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 252 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného a postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 17.04.2018, kedy sa obžalovaný v podstate ku skutku priznal, oľutoval ho a žiadal súd o zhovievavosť. Svoje konanie ospravedlňoval tým, že dňa 02.02.2018 vo večerných hodinách pil s kamarátmi a na druhý deň ráno mu volal V. H., že by potreboval odviezť na V., lebo mu zomrela svokra. Pri jazde ho zastavili policajti, dali mu fúkať, nafúkal zostatkový alkohol a keď si vypýtali vodičský preukaz, tak policajtom povedal, že vodičský preukaz mal mať vydaný, nakoľko rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu na prokuratúre bolo zrušené. Tvrdil totiž, že na DI v Bratislave bolo vydané rozhodnutie o zákaze činnosti, proti ktorému sa odvolal na Krajský dopravný inšpektorát v Bratislave, ktorý jeho sťažnosť akceptoval, napriek tomu, mu došlo opätovné rozhodnutie, podľa ktorého mal zaplatiť 300 eur, ktoré nebolo vôbec zmenené a proti ktorému tiež podal odvolanie, ale k nemu mu nedošlo žiadne vyjadrenie. On dňa 03.02.2018 v čase zákazu činnosti nemal v úmysle jazdiť, myslel si, že rozhodnutie o zákaze činnosti nebolo právoplatné.

Svedok R. A., na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2018 vypovedal, že začiatkom roka, merali vo M. na Štúrovej ulici rýchlosť, zastavili vozidlo, ktoré prekročilo rýchlosť, pričom požiadali vodiča o predloženie vodičského preukazu. Vodič im uviedol, že „vodičák“ mal zadržaný za neuhradenie blokovej pokuty, oni sa potom cez operačné stredisko dozvedeli, že vodič mal uložený zákaz činnosti. Obžalovaný im uviedol, že nevedel o tom, že mu bol uložený zákaz činnosti, že on bol vo výkone trestu a žiaden papier mu neprišiel. Dávali mu aj fúkať a nafúkal do jedna promile.

Svedok Q. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2018 vypovedal obdobne ako jeho kolega - svedok R. A., navyše si pamätal, že obžalovaný prekročil rýchlosť o 20-30 km/hod. a že mal uložený zákaz činnosti v Bratislave.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec a na osobu obžalovaného sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Z priestupkového spisu KRPZ-NR-KDI13-V-008/2018 bolo zistené, že v tomto konaní prejednávny trestný čin bol riešený najskôr ako priestupok.

Úradné záznamy zaznamenávali, že V. H. je vlastníčkou motorového vozidla Mercedes Benz, EČV N.-V., ktoré dňa 03.02.2018 riadil na základe požiadania V. H. obžalovaný. Toto vozidlo zapožičala ona svojmu bývalému manželovi V. H. kvôli vybavovaniu jeho rodinných záležitostí.

V evidenčnej karte vodiča R. Q. zo dňa 15.05.2018 bolo evidované, že obžalovaný mal vydaný preukaz typu B dňa 28.01.1992, že vodičský preukaz je zadržaný od 22.11.2010, že obžalovaný mal zaevidovaných 16 priestupkov na úseku dopravy, že mal uložený zákaz činnosti 12 mesiacov ODI Bratislava I. od 08.12.2011, 24 mesiacov mal uložený ODI Nitra od 14.11.2016, že dňa 02.05.2016 mu bola uložená pokuta 300 eur okrem iného aj za vedenie motorového vozidla počas zadržania vodičského preukazu, kvôli tomu, že v dňoch 05.05.2016, 29.05.2016, 09.06.2016 a 19.06.2016 znova viedol motorové vozidlo počas zadržania vodičského preukazu.

Evidenčná karta vozidla Mercedes Benz ML 400 EČV: N. V. svedčila o tom, že vlastníkom a držiteľom tohto vozidla je H. V. V. P. V. K..

Z výpisu z Ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky súd zistil, že obžalovaný bol osemnásťkrát priestupkovo prejednávaný za rôzne priestupky, nielen na úseku dopravy. Z odpisu registra trestov vyplývalo, že obžalovaný bol doposiaľ na území Slovenskej republiky súdne riešený 23krát pre rôznu trestnú činnosť, v prevažnej miere pre majetkovú, dňa 20.12.2017 bol odsúdený nemeckým súdom za krádež a jedenkrát českým súdom za marenie výkonu úradného rozhodnutia. Z ostatných lustrácií súd zistil, že na Okresnom súde Nitra je vedené proti obžalovanému neskončené konanie pod sp. zn. 21T/116/2017, tiež pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, v ktorej veci bol nariadený termín hlavného pojednávania na 17.12.2018. Naposledy bol slovenským súdom odsúdený za prečin krádeže trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/94/2017zo dňa 07.09.2017, právoplatným dňa 13.10.2017 na 18 mesiacov podmienene so skúšobnou dobou na tri roky do 13.10.2020. Lustrácia v GP SR zodpovedala v podstate odsúdeniam obžalovaného na území SR. Zo súdom vyžiadaného priestupkového spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nitra č.p. OR PZ NR-ODI- 554,719,760, 766, 831, 1062, 1071/2016-Pr vyplývalo, že obžalovaný v období od 02.05.2016 do 03.07.2016 sedemkrát viedol motorové vozidlo, hoci bolo zistené, že mal vodičský preukaz zadržaný, dňa 02.05.2016 dokonca prekročil dovolenú rýchlosť jazdy o 30 km/h. Za uvedené konania bola rozhodnutím zo dňa 20.09.2016, právoplatným dňa 14.11.2016 obžalovanému uložená pokuta vo výške 300,-eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 24 mesiacov. Obžalovaný si uvedené rozhodnutie prevzal dňa 03.11.2016, čo potvrdil vlastnoručným podpisom na doručenke. Priestupkové konanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/72/2016 bolo zistiteľné, že obžalovaný bol právoplatne dňa 15.06.2018 odsúdený za prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona za skutok, ktorý spáchal dňa 27.12.2015, pričom mu súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/10/2009.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd mal z vykonaného dokazovania jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pretože maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Obžalovaný vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti a svojím konaním porušil objekt chránený zákonom, ktorým je riadny a nerušený výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci a maril takto výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci. Marenie výkonu úradného rozhodnutia spočívalo v úmyselnom konaní obžalovaného, ktorý svojím aktívnym konaním vytvoril prekážku v riadnom výkone rozhodnutia, pretože pozitívne o uložení zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dva roky vedel, tak ako to vyplývalo z prečítanej výpovede obžalovaného z prípravného konania ako aj z oboznámených listinných dôkazov, najmä z priestupkového spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nitra č.p. OR PZ NR-ODI- 554,719,760, 766, 831, 1062, 1071/2016-Pr, ktorého súčasťou bola aj poštová doručka podpísaná dňa 03.11.2016 obžalovaným, ktoré bezpodmienečne dokazovali, že rozhodnutie o uložení zákazu činnosti viesť motorové vozidlá bolo obžalovanému aj riadne doručené, nebolo zrušené, čím sa bránil obžalovaný a tak mal možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom, a napriek tomu tento zákaz porušil tým, že vykonával činnosť (vedenie motorových vozidiel), ktorá mu bola právoplatným rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Nitra, nie rozhodnutím DI Bratislava, na čo sa odvolával obžalovaný, zakázaná. V danom prípade bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný mal uložený zákaz činnosti, o ktorom mal pozitívnu vedomosť a tak vedel, že svojím konaním porušuje výkon úradného rozhodnutia.

Boli rozporuplné tvrdenia obžalovaného, ktorý sa na jednej strane v prípravnom konaní ku skutku priznal, svoje konanie oľutoval a strane druhej vzápätí poukazoval na to, že si myslel, že rozhodnutie o uložení zákazu činnosti DI Bratislava nebolo právoplatné, nakoľko sa voči nemu odvolal a doteraz mu nebolo

doručené žiadne vyjadrenie. Tiež bola protirečivá argumentácia obžalovaného policajtom, ktorý im pri zastavení uviedol, že „vodičák“ mal zadržaný pre nezaplatenie blokovej pokuty a následne im uviedol, že nevedel, že mu bol uložený zákaz činnosti, že on bol vo výkone trestu a jemu žiaden papier neprišiel. Z týchto protichodných tvrdení obžalovaného bolo pre súd jednoznačné, že obžalovaný pripustením svojej viny jednoznačne vedel, že mal uložený zákaz činnosti a pokiaľ mal o tom pochybnosti, mal svoju situáciu riešiť dotazovaním príslušného dopravného inšpektorátu o tom, či mal stále zadržaný vodičský preukaz, či bolo rozhodnuté o jeho odvolaní a pod. a nie sadnúť za volant bez toho, aby mal pri sebe vodičský preukaz. Navyše v danom prípade obžalovaný šoféroval cudzie motorové vozidlo Mercedes Benz ML 400 CDI EČ: N.-V. V. H. (oboznámené EKvozidla a úradný záznam) v čase uloženia zákazu činnosti ODI Nitra, nie ODI Bratislava I, ako tvrdil obžalovaný (oboznámená EKV obžalovaného). Z protiprávneho konania obžalovaného nakoniec usvedčovali aj svedkovia R. A. P. Q. Q., ktorí vykonávali v čase spáchania skutku hliadkovú službu a obžalovaného s motorovým vozidlom, ktoré riadil, zastavili pre prekročenie rýchlosti, obžalovaný im vodičský preukaz nepredložil s odôvodnením, že tento mal zadržaný kvôli neuhradeniu blokovej pokuty a následne cez operačné stredisko aj zistili, že obžalovaný mal uložený zákaz činnosti.

Z hľadiska posúdenia použitia materiálneho korektívu súd obligatórne vyhodnocoval aj závažnosť žalovaného prečinu (spôsob spáchania, následok, okolnosti spáchania, mieru zavinenia, pohnútku) a po komplexnom vyhodnotení týchto kritérií neaplikoval na konanie obžalovaného materiálny korektív (§ 10 odsek 2 Trestného zákona), pričom ustálil, že závažnosť konania obžalovaného bola vyššia ako nepatrná, teda z hľadiska závažnosti išlo o trestný čin. Uvedené súd vyvodil nielen z „bohatej“ trestnej minulosti obžalovaného, ale aj z toho, že obžalovaný tento skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. sp. zn. 1T/94/2017, ktorá mu začala plynúť od 13.10.2017 a uplynie mu dňa 13.10.2020 .

Obžalovaný v celom rozsahu konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Motív jeho konania bol nezodpovedný prístup k plneniu si povinností a k rešpektovaniu jemu uloženého zákazu, keď vykonával činnosť ktorá mu bola zakázaná a k tomuto konaniu nebol nijakým spôsobom prinútený, resp. to nevyžadovalo odvracanie priamo hroziaceho nebezpečenstva na zdraví alebo živote alebo odvracanie priamo hroziacej škody. Svojím konaním obžalovaný znova ohrozil bezpečnosť cestnej premávky, a to opakovane, preto súd ustálil právnu kvalifikáciu skutku v súlade s podanou obžalobou.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný nespochybniteľne vedome a úmyselne vykonával činnosť, viedol osobné motorové vozidlo, ktorú mal rozhodnutím štátneho orgánu zakázanú a tým maril výkon tohto rozhodnutia. Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného vinným zo spáchaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, vrátane jeho správnej právnej kvalifikácie, keďže svojím úmyselným konaním naplnil subjektívnu aj objektívnu stránku prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného a na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa obžalovaný ku spáchaniu skutku v prípravnom konaní priznal. Súd zároveň zistil u obžalovaného prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona teda, že bol už mnohokrát za trestné činy odsúdený (oboznámený odpis registra trestov). S prihliadnutím na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností, základnú trestnú sadzbu neupravoval.

Súd v tomto prípade dospel k jednoznačnému záveru, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona, tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci u obžalovaného dosiahnutý, rešpektujúc ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona, iba uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to vo výmere štyri mesiace, ktorý zohľadňuje aj priznanie obžalovaného a oľutovanie jeho protiprávneho konania.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania nepodmienečného trestu súd skúmal aj to, či sú splnené podmienky na uloženie trestu alternatívneho. Účelom alternatívnych trestov je predovšetkým vytvorenie vhodnej alternatívy k nepodmienečnému krátkodobému trestu odňatia slobody v prípadoch menej závažných trestných činov, ktorých sa dopustili menej narušení páchatelia. Pre naplnenie účelu trestu a prevýchovu tohto páchatelia - obžalovaného by uloženie niektorého z alternatívnych trestov uvedených v § 32 Trestného zákona nebolo postačujúce s poukazom na už predchádzajúce odsúdenia za úmyselné trestné činy. V intenciách základných zásad ukladania trestov súd ale v tomto prípade považoval len nepodmienečný trest odňatia slobody, na uloženie ktorého boli splnené aj formálne podmienky za taký trest, ktorý zodpovedal požiadavkám proporcionálnosti - primeranosti a spravodlivosti trestu. U obžalovaného všetky doteraz uložené tresty nevedli k vôbec žiadnej náprave, obžalovaný neustále pácha protiprávnu činnosť. Nepodmienečný trest je preto, podľa názoru súdu, jediný spravodlivý, zákonný a primeraný, pričom zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného.

Súdu neostávalo iné, ako prejednávané konanie obžalovaného vyhodnotiť len ako ignoranciu zákonov a dospel k záveru, že iba opätovná izolácia obžalovaného spojená s ďalším psychologickým a pedagogickým pôsobením, ktorému bude obžalovaný vystavený, zabezpečí účel trestu spočívajúci v ochrane spoločnosti jednak tým, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň mu vytvorí podmienky na jeho výchovu v tom, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Vedenie osobného motorového vozidla je taká činnosť, na ktorú treba osobitné povolenie na základe osobitného predpisu. Obžalovaný, ktorý viedol osobné motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia, spáchaným trestným činom porušil právnymi predpismi stanovené podmienky, preto mu súd uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na tri roky. Tu súd prihliadol najmä na skutočnosť, že obžalovanému už boli takéto tresty uložené predtým v iných konaniach a v tomto smere konanie obžalovaného má povahu špeciálnej recidívy, pretože opakovane porušil právne predpisy na úseku cestnej premávky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.